

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
BROJ : P 795/05
Visoko, 10.02.06. godine

GDLUKA JE PRAVOSNAŽNA
Općinski sud u Visokom
Dana, 11. 10. 2006
Šef sudske pisarnice

Općinski sud u Visokom, sudija Zekić Mladenka, u pravnoj stvari tužioa Bosnagraf d.d. Visoko ul.Sarajevska 1B, koje zastupa punomoćnik Meho Ajanović advokat iz Zenice, protiv tuženog IO Sindikata Bosnagrafa d.d. Visoko, koje zastupa punomoćnik Smailagić Amir adv. iz Zenice, radi utvrđivanja nezakonitosti organizovanja i provodjenja štrajka, v.s. 10.000,00 KM, nakon što je glavna rasprava zaključena na ročištu održanom 30.01.06.godine, u prisustvu zakonskog zastupnika tužioca Rezaković Seida i u prisustvu punomoćnika tužioca, te u prisustvu punomoćnika tuženog donio je dana 10.02.06. godine

P R E S U D U

UTVRDJUJE SE da je štrajk koji je tuženi organizovao i provodi po Odluci tuženog broj 195 od 08.08.05. godine nezakonit, pa se zabranjuje njegovo provodjenje, a tuženi je dužan tužiocu nadoknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.230,00 KM, sve u roku od 30 dana počev od dostavljanja presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Privremena mjera osiguranja određena rješenjem Općinskog suda u Zenici broj PS 482/05 od 24.08.05. godine, ostaje na snazi do pravosnažnosti ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Tužioci su dana 19.08.05. godine Općinskom sudu Zenica podnijeli tužbu protiv tuženog IO Sindikata Bosnagraf d.d. Visoko, radi utvrđenja nezakonitosti organizovanja i prosvodjenja štrajka i zabrane štrajka.

Nakon što se Općinski sud u Zenici oglosio mjesno ne nadležnim za odlučivanja u ovom postupku, spis je dostavljen Općinskom sudu u Visokom.

U tužbi kao i tokom postupka navedeno je da je tuženi dana 08.08.05. godine dostavio tužiocu obavještenje koje sadrži Odluku o štrajku čije je otpočinjanje zakazano za dan 19.08.05. godine. Prema toj odluci štrajk vodi štrajkački odbor, a u štrajk je uključen i predsjednik sindikata grafičkih radnika BiH Amer Toskić, koji prema odluci o otpočinjanju štrajka, ima ovlaštenje tuženog, da proglasi okončanje štrajka. Nadzorni odbor i uprava tužioca, obratili su se svim zaposlenicima posebnim saopštenjem od 13.08.05. godine u kojem se navodi

uzroci poremećaja u poslovanju i odnosi između tužioca i jednog broja zaposlenika koji žele da tužioca dovedu do stečaja. Na pismeno obraćanje nadzornog odbora i uprave tužioca nijebilo nikakvih reakcija od strane tuženog niti štrajkačkog odbora. Dakle, tužilac kao poslodavac i tuženi nisu se sporazumjeli o načinu mirnog rješavanja spora.

Postupak mirenja nije proveden niti je rješavanje spora povjereno arbitraži niti su se tužilac kao poslodavac i tuženi sporazumjeli da se spor rješi na drugi način. Uprava tužioca imenovala je lica koja trebaju da obavljaju poslove koji se ne mogu prekidati za vrijeme štrajka i tu odluku dostavila Izvršnom odboru sindikata kao i na oglasnu tablu tužioca. Po pozivu Uprave društva da se održi sastanak na kome bi se usaglasili tužilac i tuženi u vezi sa zaposlenicima koji će raditi na poslovima koji se nemogu prekidati za vrijeme štrajka od strane tuženog niko se nije odazvao. Tuženi je sam odredio poslove koji se ne mogu prekidati za vrijeme štrajka i izvršioce tih poslova što je u suprotnosti sa odredbama Zakona o radu i Zakona o štrajku. Stoga je predloženo da se donese presuda kao u izreci.

U odgovoru na tužbu kao i tokom postupka tuženi su istakli da je štrajk organizovan u skladu sa Zakonom o štraku i Zakonom o radu gdje je određeno da samo sindikat ima pravo pozvati na štrajk i sprovesti ga po Zakonu. Tačno je da se štrajk nemože započeti prije okončanja postupka mirenja, a tuženi je postupak mirenja pokrenuo jer je 8.8.05. godine, 11 dana prije štrajka, obavijestio uposlenike, dioničare, kupce dionica od 51%, MUP, Ministarstvo privrede ZDK i Agenciju za privatizaciju, Odlukom broj 185, isto tako izvršni odbor sindikata i štrajkački odbor dostavili su nadležnom Ministarstvu prijedlog za formiranje mirovnog vijeća, međutim, Ministarstvo pravde ZDK nije o tome nikada zauzelo stav. Osim toga, tužilac nije potpisnik Kolektivnog ugovora pa shodno odredbama 122 do 125 i čl. 126 i 127 Zakona o radu nije se mogao primijeniti postupak mirenja. Predloženo je da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi vršenjem uvida i čitanjem navoda analitičkih kartica ABS banke Filijala Visoko od 26.01.06. godine, i 27.01.06.godine, računa tuženog broj 20/05 od 20.12.05. godine, izlaza robe broj 528/05 od 09.08.05. godine, izlaza robe br. 574/05 od 13.10.05. godine, otpremnice br. 568/05 od 28.01.10.05.godine, izlaza robe br. 559/05 od 08.09.05. godine, obavještenja br. 195 Od 08.08.05g odine upućenog tužiocu od strane štrajkačkog odbora tuženog, navodi pismeno odbora nadležnog odbora i uprave tužioca broj 199 od 13.08.05. godine, navoda rješenja Kantonalnog suda u Zenici br. U/I-919/04 od 20.07.04. godine navodi odluke nadzornog odbora Bosnagrafa od 13.08.05. godine, navodi krivične prijave podnesene Kantonalnom tužilaštvu Zenica od 22.12.05. godine, navoda zaključnice crteža za izradu kuhinje Memić Kadrije, računa br. 004065 i broj 004063, navoda ponude br. 142/05 za kupce Hasan i Amela Nezirević, računa br. 006375, ponude br. 135/05 za kupce Aličelebić Senad i Emina, računa br. 004325 o avansnom plaćanju, navodi skice za izradu plakara za kupca Hodžić Elvedina, navodi računa broj 004064, navodi ponude broj 1166/05 za kupca Suljić Indiru i računa br. 004062, navodi spisa Općinskog suda u Visokom P 701/05, izvršen je uvid i pročitani navodi Odluke Bosnagraf d.d. Visoko broj 117/05 od 15.04.05. godine, navodi izvoda iz zapisnika Bosnagraf br. 67/05 od 11.03.05. godine, navodi krivične prijave podnesene Kantonalnom tužilaštvu Zenica od strane tuženog od 29.9.05. godine navodi tužbe podnesene Općinskom sudu Zenicxa od 29.9.05. godine, provedeni su dokazi saslušanjem zakonskog zastupnika tužioca u svojstvu stranke, te saslušanjem svjedoka Čabaravdić Amire, Kazaferović Amire, Hurem Jasmina, Čardaklija Sabine, pa je po ocjeni izvedenih dokaza utvrđeno sljedeće činjenično stanje:

Izvršni odbor sindikata «Bosnagrafa» je dana, 08.08.2005. godine tužiocu dostavio obavještenje o donošenju odluke o pokretanju i sprovođenju štrajka. U obavještenju je navedeno da se štrajk pokreće i provodi radi zaštite i ostvarivanja ekonomskih prava i interesa uposlenika i članova sindikata. Štrajk će otpočeti dana, 19.08.2005. godine i trajat će do ispunjenja uslova postavljenih od strane štrajkačkog odbora.

Uvidom u izvod iz zapisnika sa sjednice Nadzornog odbora tužioca, od 10.03.2005. godine, utvrđeno je da je jedan od zaključaka sa navedene sjednice, da sa danom 01.04.2005. godine, prestaje mandat vršioca dužnosti generalnog direktora društva, Rezaković Seida, a odlukom od 15.04.2005. godine isti je imenovan za izvršnog direktora za komercijalne poslove.

Rješenjem kantonalnog suda u Zenici, broj UI-919/04, od 20.07.2004. godine u sudski registar upisano je Grafičko izdavačko privredno društvo «Bosnagraf» d. D. Visoko, a lice ovlašteno za zastupanje je Rezaković Seid, vršilac dužnosti direktora. Uvidom u spis Općinskog suda u Visokom broj P 701/05 utvrđeno je da je tuženi Bosnagraf d.d. Visoko smetao tužiocu «ENO» DOO Visoko u zadnjem mirnom posjedu poslovne zgrade kartonaža izgrađene na kč.br. 575/2 k.o. O7zrakovići iz kk.ul.br. 146 k.o. Ozrakovići i poslovnog objekta u izgradnji koji se nalazi u poslovnom krugu tuženog tako što su zaposlenici tuženog dana 19.08.05. godine zabranili i onemogućili zaposlenicima tužioca ulaz u zgradu kartonaža i objekat u izgradnji na način da su sblokirali glavni ulaz u poslovni krug tuženog i zaposlenicima tužioca zabranili ulaz u garažu kartonažu te stavljanjem katanca na bočni ulaz prostorija mašin sala i magazin. Spriječili zaposlenike tužioca da koristeći taj ulaz udju u poslovnu zgradu kartonaža. Tuženom je naloženo da tuženom omogući mirno korištenje poslovne zgrade kartonaža i objekta u izgradnji koji se nalazi u poslovnom krugu tuženog, u roku od 15 dana te mu se zabranjuje dalje uznemiravanje posjeda, pod pretnjom novčane kazne.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Članom 128 st.2 Zakona o radu, određeno je da se štrajk može organizovati samo u skladu sa Zakonom o štrajku, pravilima sindikata o štrajku i Kolektivnim ugovorom. Stavom 3. istog člana i Zakona, određeno je da štrajk ne može započeti prije okončanja postupka mirenja predviđenog ovim zakonom, odnosno prije provodjenja drugog postupka mirnog rješavanja spora o kojem su se strane sporazumjele.

Članom 2 st. 1 i 2 Zakona o štrajku određeno je da sindikat ima pravo pozvati na štrajk i provesti ga radi zaštite i ostvarivanja ekonomskih i socijalnih prava i interesa svojih članova. Štrajk se može organizovati samo u skladu sa ovim ili drugim Zakonom, pravilima sindikata o štrajku i kolektivnim ugovorom.

Članom 4 Zakona o štrajku određeno je da se štrajk najavljuje poslodavcu u pismenoj formi najkasnije 10 dana prije početka štrajka. U pismenoj najavi iz stava 1 ovog člana navode se razlozi za štrajk, mjesto dan i vrijeme početka štrajka, istovremeno organizator štrajka je dužan da o vremenu i mjestu održavanja štrajka obavijesti nadležno Ministarstvo unutrašnjih poslova.

Članom 6 Zakona o štrajku određeno je da štrajk nemože započeti prije okončanja postupka mirenja predviđenog u Zakonom o radu odnosno prije provodjenja drugog načina mirnog rješavanja spora o kojem su se strane sporazumjele. Postupak mirenja nemože trajati duže od 5 dana od dostavljanja zahtjeva ovom vijeću. Ako strane rješavanja spora povjere arbitraži predviđenom Zakonom o radu, odluka arbitraže je obavezujuća.

U konkretnom slučaju tuženi je obavještenjem obavijestio tužioca o donošenju odluke o pokretanju i provodjenju štrajka. U toj odluci navedeni su razlozi za štrajk te da će štrajk započeti dana 19.08.05. godine. Da je štrajk najavljen poslodavcu u pismenoj formi u Zakonom

predviđenom roku potvrđeno je i iskazom zakonskog zastupnika tužioca kao stranke. Naime, zakonski zastupnik tužioca Rezaković Seid istakao je da je štrajk na vrijeme bio prijavljen tužiocu.

Međutim, izvedenim dokazima utvrđeno je da je štrajk započeo, a da prije toga nije pokretan postupak mirenja niti drugi postupak mirnog rješavanja spora. Takodje je nesporno da strane rješavanja spora nisu povjerile arbitraži.

Naime, iskazom zakonskog zastupnika tužioca kao stranke utvrđeno je da nije bilo nikakvih inicijativa za postupak mirenja od strane tuženih prema tužiocu. Iskaz zakonskog zastupnika tužioca sud je u cijelosti prihvatio obzirom da ni punomoćnik tuženog ne spori da se nije primjenio postupak mirenja jer tužitelj nije potpisnik Kolektivnog ugovora, pa shodno odredbama čl. 122 do 125 i čl. 126 i 127 Zakona o radu nije mogao primijeniti postupak mirenja.

Ne mogu se prihvatiti navodi punomoćnika tuženog da je tuženi pokretao postupak o mirenju kada je 08.08.05.godine, 11 dana prije štrajka obavijestio uposlednike dioničare, kupce dionica od 51%, MUP, Ministarstvo privrede ZDK, i Agenciju za privatizaciju odlukom br. 185. U konkretnom slučaju radi se o najavljivanju štrajka poslodavcu u pismenoj formi.

Nadalje čl. 5 st. 1 Zakona o štrajku određeno je da na prijedlog poslodavca Sindikat i poslodavac sporazumno uređuju poslove koji se nemogu prekidati za vrijeme štrajka. Izvedenim dokazima utvrđeno je da ni ova odredba Zakona o štrajku nije ispoštovana.

Naime, iskazom zakonskog zastupnika tužioca u svojstvu stranke kao i iskazom svjedoka Kazaferović Amire i Čabaravdić Amire, utvrđeno je da poslodavac i Sindikat nisu porazumno uređili poslove koji se nemogu prekidati za vrijeme štrajka. Naime, u svom iskazu zakonski zastupnik tužioca istakao je da je Uprava društva sačinila spisak lica i radnih mjesta na kojima se moralo raditi zbog mogućnosti nastupanja štete. Taj spisak je dostavljen tuženom, a tuženi je sam odredio radnike koji će raditi na takvim radnim mjestima. U svom iskazu svjedok Čabaravdić Amira navela je da je odlukom Uprave društva određena da za vrijeme štrajka radi na radnom mjestu komercijaliste međutim, predsjednik štrajkačkog odbora joj nije dozvolio da dodje na radno mjesto.

I svjedok Kazaferović Amira potvrdila je da joj od početka štrajka do 15.09.05.godine nije bio dozvoljen pristup u preduzeće.

Dakle, kako je izvedenim dokazima je utvrđeno da tuženi nisu ispoštovali odredbe čl. 128 st. 2 st. 3 Zakona o radu kao i člana 5 i čl. 6 Zakona o štrajku pa je tužbeni zahtjev u cijelosti usvojen u smislu čl. 10 st. 1 Zakona o štrajku.

Sud nije odlučio o donošenju mjere osiguranja koju je predložio punomoćnik tužioca na pripremnom ročištu kao i na glavnoj raspravi obzirom da je Općinski sud u Zenici rješenjem broj PS 482/05 od 24.08.05. godine odredio privremenu mjeru osiguranja kojom je naloženo tuženom da omogući zaposlenicima tužitelja koji ne učestvuju u štrajku da za vrijeme trajanja štrajka i do konačne odluke suda po tužbi neometano pristupaju svojim radnim mjestima i obavljaju svoje redovne poslove. Istim rješenjem naloženo je tuženom da zaposlenicima «ENO» d.o.o. Visoko omogući nesmetan pristup proizvodnom pogonu za proizvodnju namještaja i salonu za prodaju namještaja do okončanja štrajka odnosno do donošenja konačne odluke suda po tužbi. Dakle, navedena privremena mjera osiguranja je određena, a odlučeno je da ista ostaje na snazi do pravosnažnosti presude.

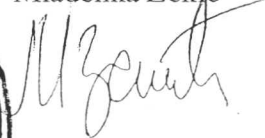
Odluka o troškovima postupka donesena je na osnovu čl. 386.st.1. ZPP-a, a troškove postupka čine troškovi sastava tužbe po punomoćniku u iznosu od 240,00 KM, troškovi pristupa na ročište punomoćnika tužioca za dan 12.9.2005.godine, na ročište 23.1.2006.godine i 30.1.2006.godine u iznosima od po 240,00 KM. Troškove postupka čine i troškovi pristupa na ročište punomoćnika

tužioca na dan 4.1.2006.godine, te troškovi prevoza vlastitim automobilom u iznosu od 150,00 KM. Dakle ukupni troškovi iznose 1.230,00 KM a isti su utvrđeni na osnovu članova 12., 13., i 33. tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata «Službene novine FBiH», br. 22/04, a u traženom iznosu.

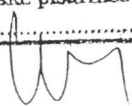
PRAVNA POUKA

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 30 dana putem ovog suda počev od dana dostavljanja presude.

SUDIJA,
Mladenka Zekić

ODLUKA JE IZVRŠNA
Općinski sud u Visokom
Dana... 11. 11. 2006...
Rukovodilac sudske pisarnice

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 070-0-Rev-06-001518
Sarajevo, 13.2.2007. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Enise Bilajac kao predsjednice vijeća, Vesne Softić i mr Danice Šain, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „Bosnagraf“ DD Visoko, kojeg zastupa punomoćnik Meho Ajanović, advokat iz Zenice, protiv tuženog Izvršni odbor sindikata „Bosnagraf“ dd Visoko, kojeg zastupa punomoćnik Smailagić Adil, advokat iz Zenice, radi utvrđivanja nezakonitosti organizovanja i sprovođenja štrajka, vs. 500,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Zenici, broj: 004-0-Gž-06-001855 od 11.10.2006. godine, u sjednici vijeća održanoj 13.2.2007. godine donio je:

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Visokom broj P-795/05 od 10.2.2006. godine usvojen je tužbeni zahtjev i utvrđeno da je štrajk koji je organizovan i provodi se po odluci tuženog broj: 195 od 8.8.2005. godine nezakonit pa se zabranjuje njegovo provođenje, i obavezan je tuženi da tužitelju nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.230,00 KM. Istom presudom privremena mjera osiguranja određena rješenjem Općinskog suda u Zenici broj: Ps-482/05 od 24.8.2005. godine ostaje na snazi do pravosnažnosti te presude.

Presudom Kantonalnog suda u Zenici broj: 004-0-Gž-06-001855 od 11.10.2005. godine odbijena je žalba tuženog i prvostepena presuda potvrđena.

Drugostepenu presudu blagovremeno izjavljenom revizijom pobija tuženi zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija na temelju ovlaštenja iz odredbe člana 237. st. 3. ZPP dopusti a potom da se ista uvaži i drugostepena presuda preinači na način da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije.

U odgovoru na reviziju tužitelj je predložio da se revizija u smislu odredbe člana 237. stav 2. ZPP odbaci kao nedopuštena jer nema osnova da se odlučivanje o reviziji dozvoli u smislu odredbe člana 237. stav 3. ZPP.

Revizija nije dopuštena.

U predmetnom slučaju radi se o sporu u kome bi revizija bila dopuštena prema uslovima iz odredbe člana 237. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine FBiH“, br. 53/03, 73/05 i 19/06; u daljem tekstu: ZPP).

Prema odredbi iz člana 237. stav 2. ZPP, kao kriterij za dopuštenost revizije određena je vrijednost pobijanog dijela pravomoćne presude tako što je propisano da revizija nije dopuštena ako vrijednost pobijanog dijela pravomoćne presude ne prelazi 10.000,00 KM. U predmetnom slučaju radi o tužbenom zahtjevu upravljenom na utvrđenje da je nezakonit štrajk kojeg je organizovao tuženi, dakle o nenovčanom potraživanju, to se pravo na ulaganje revizije kod nenovčanih tužbenih zahtjeva cijeni u smislu odredbe člana 316. ZPP, koja propisuje da je u svim slučajevima u kojima se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, mjerodavna vrijednost spora ona koju je tužitelj u tužbi naveo (član 321. stav 2. ZPP).

Iz spisa predmeta je vidljivo da je u tužbi kao vrijednost spora označen iznos od 5.000,00 KM, čemu se tuženi na pripremnom ročištu nije usprotivio.

Kako označena vrijednost spora ne prelazi iznos imovinskog cenzusa koji je određen kao kriterij za dopustivost revizije, to revizija nije dopuštena u smislu uslova iz odredbe člana 237. stav 2. ZPP.

Takođe valja ukazati, da, kada se sagledava dopustivost revizije i po kriteriju uslova iz člana 237. stav 3. istog zakona, na koji se tužena poziva, ovaj sud nalazi da nisu ispunjene pretpostavke propisane za primjenu te zakonske norme, jer se u konkretnom slučaju ne radi o odlučivanju od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima. Naime, u pogledu primjene odredaba Zakona o radu («Službene novine FBiH» broj: 43/99, 32/00 i 29/03) - u dijelu koji se odnosi na štrajk radnika i Zakona o štrajku («Službene novine FBiH» broj: 14/99), kao mjerodavnog prava u rješavanju ovog spora, ni sam tuženi kroz navode revizije ne ukazuje da se u rješavanju odstupilo od primjene prava u drugim slučajevima, tako da nema uslova da se primjenom odredbe člana 237. stav 3. ZPP-a revizija u ovom konkretnom slučaju dopusti.

Stoga je primjenom člana 247. stav 1. ZPP valjalo reviziju odbaciti kao nedopuštenu, jer je izjavljena protiv presude protiv koje se po zakonu ne može podnijeti (član 247. stav 2. istog zakona).

Predsjednica vijeća,
Enisa Bilajac, s.r.

Šef Odsjeka za
Šef Odsjeka sudske pisarnice
Čenić Fikreta